

LOTTA KAILA

Kirjoittaja tekee väitöskirjaa Helsingin yliopistolla kasvinsuojeluaineiden vaikutuksista pölyttäjiin. Hän on virkavapaalla Turvallisuus- ja kemikaalivirastosta.

lotta.kaila@helsinki.fi

Twiittaaan luonnon monimuotoisuuden uhasta eli kuudennesta sukupuuttoaallost. Katastrofista, joka uhkaa ihmiskuntaamme ja maapalloa. Nyt räjähtää koko Twitter tykkäysten määräst!

Todellisuudessa saan kolme tykkäystä samalla, kun Seppo-koira kerää 5 861 tykkäystä syömällä juustoa.

En usko olevani tappioni kanssa yksin. Maailma on pullollaan meitä sadattelevia tutkijoita, kasvintuottajia ja muita asiantuntijoita, jotka eivät saa tärkeää viestiään läpi. Ei pelkästään perinteisessä tai sosiaalisessa mediassa, vaan myös esimerkiksi jokapäiväisessä sähköpostivirrassa.

VIRTAAN UPPOAMISEN SIJAAN yritän pyrkiä pinnalle. Luonnon monimuotoisuus ja pölyttäjähönteiset sen osana ovat taistelun arvoisia. Taisteluseinani ovat selkeäkielisyys ja jatkossa entistä vahvemmin myös visuaalisuus.

Voin vakuuttaa, että virkamies-tutkijalta ei

selkeäsanaisuus luonnostaan taivu. Ymmärrettävää kieltä olen opetellut osallistumalla miljooniin viestintäkoulutuksiin. Teksteissäni ja esityksissäni yritän pitää mielessäni kolme sääntöä, joita toivoisin kaikkien noudattavan viestinnässään.

Ensinnäkin muistan, että kuulija on kerjää tärkeämpi. Sen sijaan, että mietin, mikä minusta on mielenkiintoista, mietin mikä on kuulijalle tärkeää. Toiseksi pidän viestin lyhyenä. Ytimekkään viestin jaksaa tai ehtii todennäköisemmin lukea. Kolmanneksi jätän pois turhat yksityiskohdat. Ketään ei ensisijaisesti kiinnosta direktiivit, asetukset, artikkelit tai lakipykälät. Samaan kuivuusluokkaan kuuluvat varianssit, hypoteesit ja p-arvot. Kuulija kyllä kysyy, jos haluaa lisätietoja.

SANALLISTA VIESTINTÄÄ vielä haastavamaksi koen visuaalisuuden. Siinä olen toivoton. Kerran piirsin pölyttäjän ja esityksen jälkeen minulta kysyttiin, miksi esityksessäni oli enkeleitä.

Pölyttäjänkeleistä oppineena jatkossa viestintäni visuaalisuudesta huolehtii ammattigraafikko. Mietimme tällä hetkellä, miten tutkimukseni viestin voisi kertoa kuvin.

Värimaailma ja muotokieli tulevat kertomaan, että luonnon monimuotoisuus on va-

kavasti otettava asia, eikä mitään pikkusievää hörhöilyä. Jännityksellä odotan, miten ammattilainen tiivistää kuvin tutkimukseni ydinajatuksen ”Suojelummeko pölyttäjiä tarpeeksi kasvinsuojeluaineilta?”

SEPPO-KOIRAN SUOSIO HUITELEE omisissa korkeuksissaan. Juustoa syöville koirille löytyy aina tilausta tässä maailmassa. Toisaalta, emme aina edes tavoittele samaa kohderyhmää. Itse kehitän viestintääni ennemminkin saadakseni viestini läpi päättäjille ja tiedeyhteisölle.

Tärkeä viesti pitää saada läpi. Suomen luonnonvaraisia pölyttäjiä ei hyödytä, jos vain minä ja kourallinen muita tiedämme, ettei kasvinsuojeluaineiden riskejä luonnonvaraisille pölyttäjille tunneta.

Senpä vuoksi aion jatkossakin kehittää oman viestini terävyyttä. Kiitän sydämeni pohjasta Nesslingin säätiötä viestinnän apurahasta, jotta jatkossa joku osaava piirtää pölyttäjäni.

Tutkijaa huojentaa, kun kaikkea ei tarvitse osata itse!

”Suomen luonnonvaraisia pölyttäjiä ei hyödytä, jos vain minä ja kourallinen muita tiedämme, ettei kasvinsuojeluaineiden riskejä luonnonvaraisille pölyttäjille tunneta.”